

[Pia Gjellerup]

Der mangler nu en ligestilling i forhold til at kunne få godkendt et parliv på samme måde, som det gælder for pardannelser mellem to personer af modsat køn.

Der vil med disse forslag åbnes mulighed for, at bøsser og lesbiske opnår samme valgmulighed som andre i relation til at leve sammen med eller uden papir. I det øjeblik man vælger at leve med papir, vil der være etableret en regelret juridisk relation mellem parterne.

Når vi taler om personer af modsat køn, der vælger at få papir på deres forhold, så kalder vi det et ægteskab. Når vi nu taler om personer af samme køn, der vælger at få papir på deres forhold, så kaldes det i forslaget »registreret partnerskab«. Ordbrugen er måske noget kold og lidt negativt ladet, men det er opstået gennem længere tids diskussion, hvor det har været anvendt terminologisk.

Jeg kunne forestille mig, at vi i forbindelse med behandlingen af lovforslaget muligvis fandt frem til et mere neutralt udtryk, der samtidig indeholder en god information. Andre har været inde på samme tanke. Et af de forslag, jeg har set, og som jeg synes godt om, er »lovgyldigt partnerskab«. Dette vil vi kunne diskutere nærmere i den kommende tid.

Det lovgyldige partnerskab skal indebære den samme lovgyldighed som ægteskabet. Det gælder alle de relationer, hvor ægtefæller i dag har rettigheder eller forpligtelser over for hinanden, og det gælder i alle de sammenhænge, hvor det omgivende samfund har relationer til et ægtepar. Det gælder eksempelvis arverettigheder, rettigheder i bodelingssituationer, underholdsbidrag, underholdspigten og meget andet i forhold til sociallovgivningen, og det gælder reglerne i hele vores skattesystem.

Nogle har indvendt mod forslaget, at det blot vil give bøsser og lesbiske en mulighed for at vælge samme urimelige forhold, som i dag gælder for ægtefæller. Hertil må svaret naturligvis være ja. Det er faktisk det, der er meningen, men det vil jo være helt frivilligt. Man vil blot kunne lade være, ligesom andre kan lade være med at gifte sig.

De forskellige skævheder, man kan se fra tid til anden i forhold til ægteskabet, vil selvfølgelig også gælde det lovgyldige partnerskab. Ligesådan vil det gælde, at enhver ændring i regler, der berører ægteskabet, tillige vil berøre det lovgyldige partnerskab.

Der er forskel i forhold til ægteskabet, og det er her i forslaget med hensyn til regler om adoption. Der har fra flere sider været rejst en vis betænkelighed ved navnlig udlandets muligheder for at misforstå forholdene, hvorfor emnet, der dog må antages at være af et meget begrænset omfang, helt er taget ud.

Jeg vil herefter vende mig til den argumentation, der har været anvendt for modstand mod gennemførelsen af forslagene, der jo har været kendt i nogle måneder som fremsatte forslag her i Folketinget, og derudover har selve emnet været kendt længe.

Det er karakteristisk for argumentationen, at den kun har kredset om det, jeg oplever som det egentlige argument for nogle: Man synes, det er noget væmmeligt noget. Men det kan man naturligvis ikke tillade sig at sige. Derfor har argumenterne bl.a. lydt som i en leder i Jyllands-Posten, at det er et komplet latterligt forslag, og det er jo et godt og lødigt argument.

Der har også været rejst spørgsmål om et omfattende antal proformaparforhold som en udløber af forslagernes gennemførelse. Jeg kan ikke forstå, at det skulle være noget problem. Jeg kan illustrere det med et lille eksempel.

Hvis man ville opnå opholdstilladelse i Danmark ved at gifte sig, vil det vel være noget lettere og betydelig mindre påfaldende, om man indgik en kontrakt med en person af det modsatte køn. Det ville være en lidt påfaldende omvej at etablere et lovgyldigt partnerskab.

Af De Konservative og Kristeligt Folkeparti er der løftet en pegefinger: Forslaget vil omstyrte samfundets grundvold: ægteskabet. I denne sammenhæng kan jeg ikke udtrykke et svar bedre end det, jeg læste i et indlæg i Det Fri Aktuelt fra i går, hvor forfatteren Bjarne Segeffjord bl.a. skriver:

»Hvorfra får nu disse politikere al deres visdom? I dette tilfælde fra arsenalet af slagord, som ikke har været underkastet en belastningsprøve.

For hvordan står det egentlig til med samfundets grundvold?

Næsten halvdelen af indgåede ægteskaber opløses før eller senere. I tusindvis af familier er der bøvl og smadder med de kære poder, undertiden i en sådan grad, at deportation fra samfundets grundvold er en bydende nødvendighed til afværgelse af total hensmuldren.«